

Osadnictwo polskie w Palestynie ?

Pod powyższym nagłówkiem zamieszcza "Davar" z dn.11 wrzesnia następujący artykuł wstępny:

Fama głosi, że istnieje projekt osiedlenia w Palestynie dziesiątków tysięcy Polaków, którzy nie chcą wracać do Polski. Palestyna była w czasie wojny schronieniem dość licznych narodów z Europy wschodniej i południowej - Polaków, Czechów, Jugosłowian, Greków, społeczeństwo zaś żydowskie przyjęło uchodźców nader zyczliwie. Nawet wówczas, gdy na wszystkich granicach i wybrzeżach pilnowały stráže, ażeby żaden Żyd nie mógł wyratować się z pewnej śmierci w krajach okupacji hitlerowskiej i przybyć do Palestyny, gdy okręty i pociągi przywoziły do nas uchodźców nieżydowskich - potrafiło społeczeństwo nasze wczuć się w psychikę emigranta, potrafiło odróżnić należycie uczucia głębokiego rozgoryczenia z racji wydania braci na śmierć od obowiązku gościnności, zyczliwego stosunku i poważania wobec uchodźców wojennych innych narodów, którzy przybywali do naszych miast i osad. Społeczeństwo nasze czyniło to nawet w tych czasach, kiedy stosunki mieszkaniowe w miastach doszły do stanu poprostu katastrofalnego z racji nadmiernej ciasnoty.

Społeczeństwo żydowskie w Palestynie potrafi zachować się w ten sposób wobec ludzi pozbawionych ojczyzny - także i w przyszłości. Zdajemy sobie sprawę, jak ciężka jest zbrodnia tych narodów, które zamknęły granice swych krajów przed ludźmi szukającymi schronienia, nie będziemy też naszego sumienia obciążali podobną zbrodnią. Plan jednak sprowadzenia do Palestyny stu tysięcy Polaków odmawiających powrotu do swego kraju z motywów czysto politycznych - wymaga wyjaśnienia szeregu kwestii, których nie da się unikać.

Wielokrotnie słyszeliśmy, że zdolność absorbcyjna Palestyny ograniczona jest bardzo, i że nie ma u nas miejsca dla wszystkich Żydów, pukających do wrot naszego kraju. Skądże więc znalazła się nagle zdolność zaabsorbowania dziesiątek tysięcy imigrantów nie-Żydów? Być przecież jedno z dwojga: jeśli siła absorbcyjna Palestyny jest w tej mierze ograniczona, jak to nam usiłowano tłumaczyć, to wszakże rzeczą elementarnej uczciwości byłoby przeznaczenie tej zdolności absorbcyjnej - Żydom. Zapewne, nie ulega wątpliwości, że Polacy bardzo ucierpieli w tej wojnie, nigdzie jednak nie urządzono masowej rzezi Polaków dlatego, że są Polakami w żadnym kraju wyzwolonym. Nie ulega też wątpliwości, że znajdują się na świecie kraje, które wrota swe otworzą przed imigracją Polaków, dobrać jednak nie znalazł się poza Palestyną żaden kraj, któryby zgodził się na otwarcie swych bram dla imigracji żydowskiej. A ostatecznie Palestyna przeznaczona została na siedzibę narodową dla Żydów, nie zaś dla innego narodu. Jasną też jest rzeczą, że w miarę jak zmniejszy się siła absorbcyjna Palestyny, trudno wyobrazić sobie imigrację nie-Żydów do naszego kraju, jak długo istnieje pilna konieczność imigracji żydowskiej. Należy więc przypuszczać - a przypuszczenie to jest słuszne - że na świecie widzi się Palestynę jako kraj o wielkiej sile absorbcji, który potrafi wchłonąć nie tylko

wszystkich Żydów pragnących tu się osiedlić, ale też i dziesiątki tysięcy emigrantów nieżydowskich. Niechże się raz wreszcie powie to otwarcie i niech nareszcie ustanie gadanina i nieszczerze westchnienie na temat nadmiernego przepełnienia naszego kraju.

Słyszeliśmy także i słyszymy w dalszym ciągu dzień w dzień, iż istnieje poważny problem polityczny utrudniający otwarcie bram Palestyny przed imigracją żydowską. Jak długo nie zostało dowiedzione, że imigracja stu tysięcy Polaków zabezpieczy i wzmożni charakter arabski i muzułmański Palestyny w tej mierze, by przywódcy stronnictw arabskich zgodzili się na imigrację taką z entuzjazmem, wypadłoby zapytać, dlaczego to nie uważa się sprzeciwu arabskiego przeciwko jakiegokolwiek imigracji do Palestyny za nieprzebytą przeszkodę, gdy chodzi o imigrację Polaków, widzi się natomiast w tym samym sprzeciwie Arabów argument decydujący dla zakazu imigracji żydowskiej? Na to odpowie ktoś słusznie, że los stu tysięcy ludzi, którzy mieli swój wybitny udział w tej wojnie, a nie chcą, czy nie mogą powrócić do swego kraju, ważniejszy jest od protestów przywódców arabskich. Niebezpieczeństwo jednak, w którym znajdują się Żydzi, zmuszeni siłą do powrotu do swego kraju pochodzenia, jest daleko większe od niebezpieczeństwa, w jakim znajdują się Polacy. Przyszłość zaś, jaka czeka Żydów w krajach diaspory, jest nad wyraz smutna; przyszłość ta stanowi jedynie kontynuację niedalekiej przeszłości. Świat, który troszczy się - słusznie - o sto tysięcy Polaków, winien zatroszczyć się również o miliony Żydów. Miliony te zaś nie mają innego wyjścia poza Palestynę. Mają one jedno tylko schronienie i ratunek - Palestynę.

Dziesiątki tysięcy Polaków nie przybędą do Palestyny. "Haaretz" z dn. 12 bm przynosi pod powyższym nagłówkiem następującą notatkę: "Kilku dobrze poinformowanych dementują pogłoskę, która pojawiła się w prasie, jakoby miały przybyć do Palestyny dziesiątki tysięcy uchodźców polskich odmawiających powrotu do Polski, by osiedlić się w Palestynie na stałe. Zaznacza się, że swego czasu grupa uchodźców polskich licząca jedynie paręset osób i przebywająca od dawna w Palestynie zwróciła się do rządu palestyńskiego z prośbą o umożliwienie jej osiedlenia się na określonych terenach.

Generał Anders przybędzie do Palestyny? "Haaretz" z dn. 12 bm: Donoszą, że dowódca 2 Korpusu gen. Anders ma wkrótce przybyć do Palestyny, by odbyć tu inspekcję wojskowych obozów wychowawczych polskiej młodzieży junackiej.